

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒/๒๕๕๘ วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณี หัวหน้าส่วนการคลัง สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การรับเงินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่นำเข้าบัญชี

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลได้อุดหนุนเงินให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๑๖๓,๘๘๖ บาท ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๙๖/๑๖๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยส่งจ่ายตามเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เลขที่เช็ค ๒xxxx๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ต่อมาภายหลังได้รับแจ้งจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดว่า ไม่สามารถอุดหนุนเงินให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ เนื่องจากเป็นกิจการที่อยู่ในความรับผิดชอบและเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องดำเนินการเอง ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๖๑๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้แจ้งให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่งเงินดังกล่าวคืน ซึ่งนาย ช. ประธานศูนย์ฯ ได้นำเงินส่งคืน จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท

คู่กรณี ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลภายในส่วนการคลัง ทั้งเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินและเจ้าหน้าที่ตรวจการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ได้รับเงินคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงิน ไม่นำส่งเงินและไม่ลงรับเข้าบัญชีองค์การบริหารส่วนตำบล แต่กลับนำเงินดังกล่าวนำฝากเข้าบัญชีส่วนตัว ธนาคารกรุงไทย เลขที่ xxx-๑-xxxx-๘ จำนวน ๒ ครั้ง เป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท โดยครั้งที่ ๑ นำฝากเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๘๓,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๒ นำฝากเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท และเก็บไว้กับตัว จำนวน ๑๐,๐๖๖ บาท จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีได้ถอนเงินจากบัญชีส่วนตัว จำนวน ๑๕๓,๐๐๐ บาท และนำส่งองค์การบริหารส่วนตำบลตามสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๔๐ เลขที่ ๐๐๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นค่ารับคืนเงินอุดหนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ส่งคืนเงินอุดหนุนเพิ่มเติม จำนวน ๑๐,๘๒๐ บาท ตามสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๔๐ เลขที่ ๐๑๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้นำส่งค่าดอกเบี้ย เป็นเงิน ๑,๐๐๖ บาท ตามสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๔๐ เลขที่ ๐๗๖ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่รับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่รับชำระเงินหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ดังนั้น การที่คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นพนักงานส่วนตำบล จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณีเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบกำกับดูแลภายในส่วนการคลัง มีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างในสังกัดเป็นผู้ช่วยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีมีหน้าที่รับชำระเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๙ กำหนดว่า การรับเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่การรับเงินที่มีเอกสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงินซึ่งเอกสารดังกล่าว จะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงิน และการรับเงินตามฎีกาเบิกเงินจากหน่วยงานคลัง

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหนังสือ ที่ ๒๐๒/๔๖๔ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่งเงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลอุดหนุนให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑๖๓,๘๘๖ บาท คืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบล และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ประธานศูนย์ฯ ได้นำเงิน จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท มาส่งคืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบล ณ องค์การบริหารส่วนตำบล แม้จำนวนเงินจะยังไม่ครบถ้วนและไม่ปรากฏหนังสือนำส่งเงินคืนก็ตาม ถือว่าเป็นการชำระเงิน และการที่

คู่กรณีในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังรับเงินดังกล่าวไว้ จึงถือเป็นการรับชำระเงินแล้ว การที่คู่กรณีกล่าวอ้างว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕๘/๒๕๕๐ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ มอบหมายให้คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖) เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบ กำกับดูแลภายในส่วนการคลัง มีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างในสังกัดเป็นผู้ช่วย มอบหมายให้นาง ภ. นาง ร. และนาย ศ. เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน โดยตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบแต่เฉพาะกำกับดูแลควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาโดยภาพรวมเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการรับเงินและออกใบเสร็จรับเงินทุกกรณีนั้น เห็นว่าไม่สามารถรับฟังได้เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ประธานศูนย์ฯ ได้มอบเงิน จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท ให้แก่คู่กรณี และคู่กรณีได้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากประธานศูนย์ฯ ด้วยตัวเอง หากคู่กรณีต้องการให้นาง ภ. นาง ร. หรือนาย ศ. เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงิน คู่กรณีก็ต้องมอบเงินจำนวนทั้งหมดที่คู่กรณีรับไว้แก่นาง ภ. นาง ร. หรือนาย ศ. เพื่อออกใบเสร็จรับเงิน แต่คู่กรณีก็ทำได้เช่นนั้นไม่ เมื่อคู่กรณีในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังรับเงินดังกล่าวไว้ด้วยตัวเองจึงมีหน้าที่ต้องออกใบเสร็จรับเงินจำนวนดังกล่าว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๕ และข้อ ๙

การที่คู่กรณีได้รับเงินคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่คู่กรณีไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง มหาดไทยฯ ข้อ ๙ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๑๕๓,๐๖๖ บาท เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวไม่เข้าสู่ระบบการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่า มีข้อยกเว้นให้ไม่ต้องออกใบเสร็จ รับเงินอันจะเข้าข้อยกเว้นตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ แต่อย่างใด

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีรับราชการในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่คู่กรณีรับชำระเงินดังกล่าว นับเป็นระยะเวลา ๑๑ ปี ประกอบกับ การที่คู่กรณีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยยอมรับว่า ในการรับเงินคู่กรณีมีหน้าที่ต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน ตามข้อ ๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๙

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยูในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ดังนั้น การที่คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นพนักงานส่วนตำบล จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว และระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๕ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ประกอบกับ องค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณีเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบกำกับดูแลภายในส่วนการคลัง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่า คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินส่ง ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีจงใจไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ กำหนดไว้ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลาได้รับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ในตู้निรภัย

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีได้รับเงินอุดหนุนคืนจากประชาชนศูนย์ฯ จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท ซึ่งเมื่อคู่กรณีเป็นผู้รับเงินมาแล้วก็มีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๕ และข้อ ๑๑ แต่คู่กรณีไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงิน องค์การบริหารส่วนตำบลในวันนั้น แต่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวฝากเข้าบัญชีส่วนตัว ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท และเก็บไว้กับตนเอง จำนวน ๑๐,๐๖๖ บาท โดยที่คู่กรณีทราบว่าการรับเงินแล้วคู่กรณีมีหน้าที่ต้องนำเงินส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคารตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๑ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๑๕๓,๐๖๖ บาท เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวไม่เข้าสู่ระบบการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ดังนั้น การที่คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นพนักงานส่วนตำบล จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๕ ได้กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณี เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบกำกับดูแลภายในส่วนการคลัง มีพนักงานส่วนตำบล เป็นเจ้าหน้าที่ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างในสังกัดเป็นผู้ช่วย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๕๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าคู่กรณีมีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ โดยมีชอบและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้หน่วยงานคลังบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด เช็คหรือตราพดท์ หรือตราสารอย่างอื่น นั้น โดยแสดงให้ทราบว่า ได้รับเงินตามฎีกา ใบเสร็จรับเงิน หรือเอกสารอื่น เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ คู่กรณีได้รับเงินอุดหนุนคืนจากประชาชนศูนย์ฯ จำนวน ๑๕๓,๐๖๖ บาท แล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงิน ไม่ได้นำเงินส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงิน และไม่บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสดนั้น แต่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวฝากเข้าบัญชีส่วนตัว ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๐๐๐ บาท และเก็บไว้กับตนเอง จำนวน ๑๐,๐๖๖ บาท โดยที่คู่กรณีทราบว่ามีหน้าที่ต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดขององค์การบริหารส่วนตำบล การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๐ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๑๕๓,๐๖๖ บาท เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวไม่เข้าสู่ระบบการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกไปเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

๒. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

๓. การกระทำของคู่กรณี เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓

การกระทำของคู่กรณีเป็นการกระทำต่อเนื่องตั้งแต่การรับเงินโดยไม่ออกไปเสร็จรับเงิน ไม่นำเงินส่ง และไม่บันทึกบัญชี จึงถือเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ หลายข้อ จึงต้องใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ดังนั้น คู่กรณีจึงต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณีได้นำเงินส่งคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ นับเป็นเวลา ๒ เดือน นับจากวันที่ได้รับเงิน โดยที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังไม่ได้ตรวจพบการกระทำผิด และคู่กรณีได้ถูกดำเนินการทางวินัยโดยถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๘๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ประกอบกับคู่กรณีไม่เคยกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังมาก่อน จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองสถานเบา โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๕,๔๑๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๗,๐๕๐ บาท (เจ็ดหมื่นเจ็ดพันห้าสิบบาท) และให้ชำระค่าปรับให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๒ เดือน โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๖,๔๓๐ บาท (หกพันสี่ร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินเดือนที่หักไว้เป็นค่าปรับในแต่ละเดือนหรือเงินค่าปรับที่คู่กรณีนำมาชำระทั้งจำนวนส่งเป็นรายได้แผ่นดินภายใน ๕ วันทำการ แล้วส่งสำเนาหลักฐานการดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบทุกครั้ง

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิ์หยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายสุทธิพล	ทวีชัยการ	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายวิทยา	อาคมพิทักษ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน